

„Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere. El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție. Ocrotește cărările neprihănitului și păzește calea credincioșilor Lui. Atunci vei înțelege dreptatea, judecata, nepărtinirea, toate căile care duc la bine. Căci înțelepciunea va veni în inima ta și cunoștința va fi desfătarea sufletului tău; chibzuința va veghea asupra ta, priceperea te va păzi, ca să te scape de calea cea rea, de omul care ține cuvântări stricate; de cei ce părăsesc cărările adevărate, ca să umble pe drumuri întunecoase; care se bucură să facă răul și își pun plăcerea în răutate, care umblă pe cărări strâmbe și apucă pe drumuri sucite;” (Proverbe 2:6-15).

Tacită, cu o expresie ce nu trăda multe, Viața desfășură în fața fiecărei om venit de curând în ființă jocul: „Imprevizibilitatea desfășurării existenței noastre pământești”, o invitație aparent imposibilă la rezolvarea celei mai mari dileme existențiale. De-a lungul istoriei, fiecare și-a adus aportul la îmbunătățirea sau chiar eradicarea regulilor, la reinventarea lor. Jocul se desfășura după câteva reguli simple: într-o lume care aleargă tot mai mult spre degradare, trebuia să găsești rostul propriei existenței, însoțit mereu de Necunoscut. Turnurile neșteptate, năzuințele spulberate i-au determinat pe unii să speculeze și să dezar-

meze Imprevizibilitatea, să o țină captivă, sperând că o vor putea înșela.

Păcatul neascultării închisese totul sub auspiciul fricii de Necunoscut, al degradării și ignoranței crescânde. Declarația omenirii de independență în fața Autorității Divine a condus-o departe de armonia și împlinirea existenței umane. Însă în mijlocul tumultului incertitudinilor ce conduceau spre moarte, Harul lui Dumnezeu s-a arătat pentru a ne desluși o cale spre reconciliere și restaurare, un drum prin labirintul greu de deslușit al existenței pământești, în care Necunoscutul să fie biruit de Pace și Credință, de Înțelepciune și Chibzuință.

Răscumpărați din felul nostru firesc de a trăi imprevizibilitatea desfășurării existenței noastre pământești, suntem chemați să ne ancorăm puternic în Acela care ne poate conduce pașii printr-o lume involburată de tenebrele păcatului, binecuvântați cu promisiunea suveranității și călăuzirii Celui ce ne-a pecetluit cu Duhul Său cel Sfânt. „*Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu Sunt din lume, după cum Eu nu Sunt din lume. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu Sunt din lume, după cum nici Eu nu Sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.*” (Ioan 17:14-17)

Amalia Lupu

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Camelia Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret. Tombolă
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
Duminică ora 11.00 Adunarea Generală a Bisericii Biruința

An XVI, Nr. 738 din 18 ianuarie 2015

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU CREDINȚA TA?

„Trebue să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum se și cuvine, pentru că credința voastră merge mereu crescând...”

(2 Tesaloniceni 1:3a)

În timp ce auzim tot mai des despre oameni a căror credință se diminuează,

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Rugă**

pag. 3 **Îngrijorarea**

„În El avem, prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere.”
(Efeseni 3:12)

se pierde sau rămâne la un nivel scăzut, Biblia ne dezvăluie că o credință după voia lui Dumnezeu este credința care merge mereu crescând.

Credința creștinului este definită de relația acestuia cu Dumnezeu și de încrederea pe care o are în El.

Având în vedere că este vorba despre relația cu o persoană și mai ales cu o Persoană divină, credința nu este statică.

Odată ce am primit credința, aceasta trebuie în mod obligatoriu să se dezvolte mereu.

În cazul în care credința cuiva nu manifestă nici un semn de creștere, cu certitudine, omul acela

[Continuare pag. 2](#)

nu are o relație personală cu Domnul.

Absența unei legături personale cât mai apropiate cu Domnul, precum și dezinteresul față de descoperirea continuă a persoanei Sale, vor fi ilustrate de o credință statică, inertă, neconformă cu așteptările lui Dumnezeu.

În schimb, persona care l-a întâlnit pe Domnul, a ajuns să guste din frumusețea caracterului Său și a început să cunoască cine este El, va fi aprinsă de dorința cunoașterii mai profunde a unui astfel de Dumnezeu. Implicit, antrenată în această aventură a cunoașterii lui Dumnezeu, credința se va dezvolta continuu și armonios.

Ca în orice relație interpersonală, încrederea va fi mai mare, dragostea va fi

mai profundă, experiențele vor fi mai bogate, intimitatea va crește, comunicarea cu Domnul se va adânci, călăuzirea va fi mai clară, ascultarea mai multă, în timp ce incertitudinile, teama și răzvrătirile vor fi lăsate în urmă.

Fiecare credincios poate afla ce fel de credință are, după calitatea relației personale cu Domnul. O legătură superficială și neglijentă va dovedi o credință pipernicită și necorespunzătoare, pe când relația aprofundată și antrenată în cunoașterea continuă a Domnului, va face într-adevăr să avem o credință care merge mereu crescând.

pastor Daniel Chereji

RUGĂ

"Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului." (Plângerile lui Ieremia 3:26)

... "Iată ce mai gândește în inima mea, și iată ce mă face să mai trag nădejde: Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credincioșia Ta este atât de mare!" (Plângerile lui Ieremia 3:21-22)

Vesela rază de soare care pătrunde pe fereastră, ajunge până-n sufletul meu... Parcă are un mesaj special pentru mine: **"Taci înaintea Domnului, și nădăjduiește în El" (Ps 37:7)**

Mă mângâie raza de soare și mă mângâie mesajul ei... pentru că **"Domnul sprijinește pe cei neprihăniți"**...

"Toate își au vremea lor și fiecare lucrăru de sub ceruri își are ceasul lui... tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei..." (Eclesiastul 3:1 și 7b)

Doamne, tac și stau în așteptare... Am obosit în zbaterea lumii... parcă e prea grea lupta, Doamne, și aștept ajutorul

Tău și cred în promisiunile Tale... Ooo, promisiunile Tale Doamne îmi sunt ca aerul pe care-l respir... fără ele, n-aș mai putea fii, n-aș mai putea face un pas...

Atâtea ți-am spus Doamne... și atâtea Te-am rugat!... Știi tot!... acum, obosit, tac și aștept.

Te-am întrebat Doamne... atâtea... și Ți-am mărturisit că nu-nțeleg... că nu știu ce aștepti de la mine și nu știu cum vrei să fac... Am ales în fiecare zi să mă las călăuzită de Tine... n-am vrut să fac nici un pas fără voia Ta... și totuși, mi-e greu și mă simt împovărată...

Toate poverile mele - pachet - toate, eșecurile și erorile le pun în fața Ta Doamne... eu asta am făcut!... și atâtea am... repară Tu... Tu poți!

... "Eu nădăjduiesc în Domnul, sufletul meu nădăjduiește, și aștept făgăduința Lui. Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața, da, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața" (Ps 130:5-6)

Camelia Sabău

Continuare din pag. 1

ÎNGRIJORAREA

Îngrijorarea este neîncredere, iar neîncrederea este păcat. Ca oameni ne îngrijorăm mereu fără să ne gândim la faptul că Dumnezeu are toate lucrurile sub control, El este mai presus de oameni și intervine în rezolvarea problemelor atunci când îi cerem.

Nu putem înlătura îngrijorarea până nu o înlocuim cu ceva bun și anume rugăciunea. Rugăciunea este cea mai bună pastilă antistres și antiîngrijorare. Deși e gratuită mulți nu știu s-o folosească. Dumnezeu ne spune prin Cuvântul Său să nu ne îngrijorăm de nimic, să ne rugăm pentru orice lucru și să nu uităm să fim mulțumitori pentru răspunsurile Sale.

Dacă vom face așa vom experimenta Pacea Lui care întrece cu mult posibilitățile minții omenesti de a o înțelege. Pacea Sa va păstra gândurile și inimile

CREDINȚA

*Credința-i aur ce nu piere,
E foșnetul de înviere;
Și într-o lume care moare,
E vântul nou de sărbătoare!*

*Credința-s feșele de pânză,
În umbră vrând să se ascunză;
E cântec nou și poezie,
În vocea Lui spunând: "Marie!"*

*Credința-i marea întrebare:
"O, Simon, mă iubești tu oare?"
Și rânile ce stau dovadă,
Pentru un Toma ca să creadă.*

*Credința-s îngeri de lumină
Lângă mormântul de rugină.
Credința-i piatra prăvălită,
Și garda morții fugărită.*

noastre într-o stare de liniște și odihnă. Ca să nu ne mai îngrijorăm trebuie să ne trăim din plin viața de credință.

Nu folosește la nimic să ne îngrijorăm. Gândurile multe nu fac altceva decât să ne tulbure și mai mult, fără să ne aducă vreun câștig. Ele ne rănesc, dar nu ne și vindecă. Avem un Tată care ne cunoaște în totul și care înțelege toate nevoile noastre. El este nemărginit, veșnic, neschimbat în Ființă, Întelepciune, Putere, Sfințenie, Bunătatea și Adevărul Său. El și-a jertfit Singurul Său Fiu pentru ca noi să fim mântuiți.

Când simțim că duhul îngrijorării vine peste noi să ne amintim ce a spus Petru: **"Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi" (1 Petru 5:7).**

Ema Lidia Pop

*Credința-i sfântă lumânare
În întunericul cel mare!
Credința e Hristos în mine,
Când nu-L mai țin... ci El mă ține!*

Valentin Popovici